

„Selv om der ikke ved omlægning fra skatter til grundskyld sker nogen ændring, der er uforenelig med den bestående brugs- og rådighedsret, må der for de nuværende jordejere, der ved deres køb af ejendom har betalt for den da overtagne jordværdi, ved inddragning af *hele* grundrenten være grund til at overveje, om der bør gives lempelser ved overgangen til fuld grundskyld, særligt for dem, der har købt ejendom under de senere års høje prisniveau.“

Retsforbundet fremsatte den 19. april 1955 i folketinget et „forslag til lov om jordrente“ på linje med kommissionsforslaget. Efter forslaget skulle afløsningen dog være frivillig, og der sikredes ved en formueafgift midler til afløsning samt en nedsættelse af skatter. Dette forslag fremsattes igen dagen efter, at regeringen den 19. januar 1956 havde fremsat et forslag om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme. De to forslag gik i samme udvalg, og man enedes i dette om foreløbigt kun at gennemføre vurderingsgrundlaget til brug for den da forestående vurdering.

Nu har regeringen foreslået sit lovforslag ført tilbage til også at omfatte beskatningen, herunder afvikling af ejendomsskylden og fuld grundstigningsskyld af stigning ud over den i 1956 ansatte grundværdi. Vi agter at foreslå den ændring, at der efter salg svares fuld grundstigningsskyld *også* ad den fra 1950 til 1956 skete grundværdistigning. Vi vil også rejse spørgsmål om en højere promille, eventuelt i forbindelse med spørgsmålet om dækning for sygehusudgifter; *men* hvis man skal nå frem til fuld grundskyld, er det herudover nødvendigt med et *supplerende* forslag herom, og derfor fremsættes nærværende forslag om frivillig overgang til fuld grundskyld på linje med retsforbundets forslag af 19. april 1955 og 20. januar 1956.

De nærmere regler er følgende:

Efter lovforslagets § 1 kan en ejendoms grundbeløb, fastsat efter reglerne i forslaget til lov om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme med de foran nævnte ændringer, på begæring af ejeren afløses. Ved afløsningen udbetales til ejeren en afløsningssum, der svarer til grundbeløbet med eventuelle tillæg eller fradrag.

Fremover skal køberen betale 4 pct. jordrente til staten også for den herved afløste grundværdi, d. v. s. fuld grundskyld svarende til, hvad der betales af jordrentebrugene i dag.

Udbetalingen skal efter forslaget § 2 ske i statsobligationer med en tilsvarende rentefod på 4 pct.

eller i kontanter. Obligationerne skal i alle tilfælde udtrækkes i løbet af 30 år og ved udtrækningen indfries mod kontant.

Når der åbnes adgang til delvis betaling i statsobligationer, skyldes det, at ejerne efter forslaget § 3 ved salg eller bebyggelse kan kræve afløsning, og det må i de første år påregnes, at formueafgiften ikke kan dække ethvert krav uden midlertidig brug af statsobligationer.

Køberen kan derfor ifølge § 4 evt. betale sælgeren med obligationer på samme måde, som dette kan være nødvendigt ved byggeri. Køberen eller den, der efter byggeri har fået sin grundværdi afløst og dermed anden gæld nedsat, må så til gengæld fremover forpligte sig til at betale fuld grundskyld til staten.

Dette vil være en lempelig overgang til fuld grundskyld, og det vil være både i købers, sælgers og samfundets interesse, at det sker ad frivillig vej; man vil dog være forpligtet til at svare fuld grundstigningsskyld og deltage i fremskaffelse af midler til afløsningen, hvorved man jo også får sin part af den derved muliggjorte skattelettelse. Der har da også i alle forslag om overgang til fuld grundskyld, som retsforbundet har fremsat i folketinget, været foreslået en udligning af formuetabet ved en formueafgift i overgangstiden.

Jordens værdistigning er samfundsskabt, men det er ikke alene de nuværende ejere, der har fået den. For den værdi, der allerede fandtes ved deres køb, har de forpligtet sig over for andre. Derfor må der finde en fordeling sted, men det bør ikke gå ud over de besiddelsesløse.

Det foreslås i § 5, at der pålignes alle skattepligtige formuer på 20 000 kr. og derover en halvårlig afgift på $\frac{1}{2}$ pct., eller 1 pct. årligt gennem 25 år. Ved denne afgift og den foreslåede afløsning vil udgifterne ved overgangen være fordelt mellem formuerne. Da formueafgiften er 1 pct. og efter sidste vurdering skønnes at give ca. 300 mill. kr. årligt, vil dette meget nær svare til 4 pct. af de $7\frac{3}{4}$ milliard kr., som den skyldpligtige jordværdi, der ikke allerede var inddraget som grundstigningsskyld eller jordrente, ansattes til i 1950. Formueafgiften på de ca. 300 mill. kr. vil følgelig give omtrent det samme beløb, som ville indgå, om denne grundværdi straks pålignedes 4 pct. jordrente eller fuld grundskyld.

Beløbet skal bruges til afløsning, og hvis der i et finansår indkommer mere, end der er brug for til dette formål, anbringes det overskydende beløb midlertidigt i rentebærende værdipapirer med henblik på senere anvendelse til afløsning.